

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΘΕΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΞΟΡΙΣΘΕΝΤΩΝ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΩΝ 1967-1974
(Σ.Φ.Ε.Α. 1967-1974)

40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ την Κατάρρευση της Δικτατορίας της 21^{ης} Απριλίου 1967

Ο «ΣΦΕΑ 1967-1974» με τη συμπλήρωση 40 χρόνων από την κατάρρευση της δικτατορίας της 21^{ης} Απριλίου 1967, που επήλθε κάτω από το βάρος των εγκλημάτων της κατά του ελληνικού λαού, της ασίγαστης λαϊκής πάλης, της απομόνωσής της και της προδοσίας της Κύπρου, για άλλη μια φορά υπογραμμίζει την ανάγκη συνέχισης του αγώνα για ΨΩΜΙ-ΠΑΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ-ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ.

Παρά τις αλλαγές που έγιναν όλα αυτά τα χρόνια, ως αποτέλεσμα των λαϊκών αγώνων και διεκδικήσεων, θεωρούμε ότι τα οικονομικά κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες του λαού μας ακρωτηριάζονται από τη δράση του ανταγωνισμού των μονοπωλιακών ομίλων για το μέγιστο κέρδος σε βάρος του λαού, που σήμερα γίνεται πιο φανερό, στα πλαίσια της όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης.

Σήμερα Συνεχίζουμε τον αγώνα, τιμώντας τους πάνω από 150 νεκρούς του αντιδικτατορικού αγώνα, τους πάνω από 10.000 πολιτικούς δεσμώτες των φυλακών και των εξοριών (Γυάρος, Λέρος, Αλικαρνασός, Αβέρωφ, Ωρωπός, Κορυδαλλός, Γεντί-Κουλέ, Αίγινα, κ.λ.), τους χιλιάδες πολίτες που ανακρίθηκαν στα αστυνομικά τμήματα, τους δεκάδες

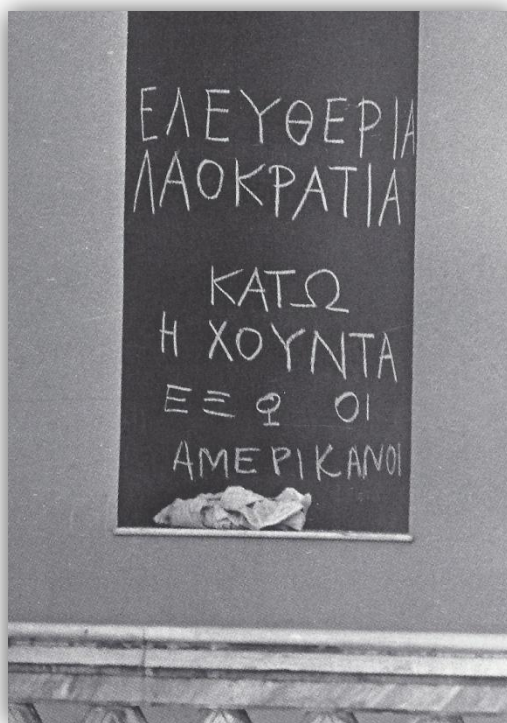
φοιτητές που στρατεύτηκαν και όσους αναμετρήθηκαν με τη χουντική βαρβαρότητα, προσβλέποντας σε ευτυχισμένους καιρούς που θα ρθουν.

Διάφοροι κύκλοι, καιρό τώρα προσπαθούν να ρίξουν την ευθύνη για τα βάσανα του λαού –για την οικονομική κρίση, στη γενιά του αντιδικτατορικού αγώνα, στη γενιά του πολυτεχνείου και των μεταπολιτευτικών αγώνων. Επιχειρούν να στρέψουν την μια κατηγορία εργαζομένων ενάντια στην άλλη, αποκρύπτοντας έτσι τις ευθύνες που βαραίνουν αποκλειστικά το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα και τους πολιτικούς εκφραστές του, που κυβέρνησαν τα 40 αυτά χρόνια τη χώρα μας.

Αν ορισμένοι «αντιστασιακοί» αξιοποίησαν στη συνέχεια τις «περγαμηνές» τους για «πολιτική καριέρα» σε βάρος του λαού, ως πολιτικό προσωπικό των αστικών κομμάτων και πλαισίωσαν τον κρατικό μηχανισμό, αυτό σε τίποτα δεν μειώνει την προσφορά των χιλιάδων επώνυμων και ανώνυμων αγωνιστών που πορεύτηκαν σε όλη τους τη ζωή ορθοστατώντας και ορθοβαδίζοντας, πιστοί στις αγωνιστικές παραδόσεις του λαού μας, αγωνιζόμενοι για τα δικαιώματα και τις ανάγκες του.

Αγωνιστήκαμε κατά της χούντας, για ψωμί –παδεία- ελευθερία, αλλά και για την εξάλειψη των βαθύτερων αιτιών που την έθρεψαν: την Αμερικανοκρατία, το ΝΑΤΟ, τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, που στήριξαν και στηρίζουν την ασυδοσία, τα κέρδη των πολυεθνικών, ντόπιων και ξένων.

Γι' αυτό και σήμερα αντιπαλεύουμε την πολιτική των κυβερνήσεων, της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ., που οικοδομούν τον εργασιακό μεσαίωνα, που μετατρέπουν τους εργαζόμενους σε απασχολήσιμους, χωρίς δικαιώματα, διευρύνοντας την ανεργία, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, εμπορευματοποιούν τους τομείς της υγείας, πρόνοιας και παιδείας, εντείνουν τον αυταρχισμό και την καταστολή, για την εξασφάλιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 1973, που αποτέλεσε την κορυφαία στιγμή της αντιδικτατορικής πάλης, δεν ήταν ένα αυθόρμητο ξέσπασμα της στιγμής, όσο και αν δεν οργανώθηκε από κάποια

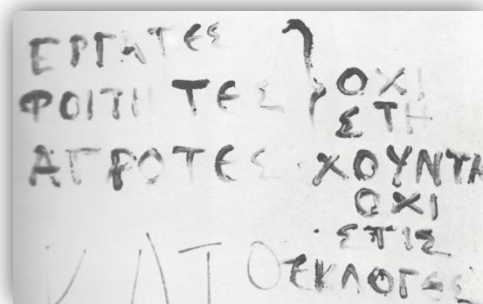
οργάνωση,

ωστόσο είχε τη βάση της στους αγώνες που προηγήθηκαν. Είχε τη βάση της στη σθεναρή στάση των πολιτικών κρατούμενων, στην ίδρυση των αντιδικτατορικών οργανώσεων, στις εργατικές – αγροτικές – φοιτητικές κινητοποιήσεις, στο κίνημα του Ναυτικού, στις δυναμικές ενέργειες μεμονωμένων ομάδων.

Το πολυτεχνείο ανέδειξε ότι ο αγώνας για ψωμί–παιδεία–ελευθερία–λαϊκή κυριαρχία, συνδέεται όχι μόνο με τον όρο να φύγει η χούντα αλλά και με τον όρο να απαλλαγεί ο λαός από τις βαθύτερες αιτίες που την έθρεψαν, την επέβαλλαν και τη στήριξαν.

Η εξέγερση του Νοέμβρη, διέλυσε τις αυταπάτες αυτών που περίμεναν τη διέξοδο από την όξυνση των αντιθέσεων στους κόλπους της χούντας και από την παρέμβαση των δήθεν φιλέλληνων των ΗΠΑ του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ.

Διέλυσε τις αυταπάτες εκείνων των πολιτικών δυνάμεων που είδαν στο «πείραμα» Μαρκεζίνη τη δυνατότητα της φιλελευθεροποίησης του καθεστώτος και του εκδημοκρατισμού του και δήλωσαν συμμετοχή.

Έδειξε ότι η στέρεα ελπίδα βρίσκεται στη δύναμη του μαζικού λαϊκού αγώνα και όχι στο συμβιβασμό, στην ηττοπάθεια, στη μοιρολατρία, στη συμόρφωση στις υποδείξεις, στον «από μηχανής θεό», στην υπόκληση στο μικρότερο

κακό, που τότε και σήμερα αντιπαλεύουμε.

Απέδειξε πως δεν υπάρχουν χαμένοι αγώνες, εκτός από αυτούς που δεν δίνονται.

40 Χρόνια μετά την κατάρρευση της δικτατορίας και 70 χρόνια μετά την εκδίωξη των Ναζί από τη χώρα μας, ο φασισμός στη χώρα μας και στην Ευρώπη σηκώνει κεφάλι. Τόσο στο παρελθόν όσο και τώρα η ιστορία καταγράφει την αξιοποίησή του από το σύστημα, για τον εκφοβισμό, το κτύπημα του εργατικού -λαϊκού κινήματος, την κατάργηση των καταχτήσεων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Δεν παραγράφονται τα εγκλήματα του Φασισμού - Ναζισμού κατά της ανθρωπότητας.

Δεν ξεχνιούνται τα δεκάδες στρατόπεδα συγκέντρωσης και τα κρεματόρια (Άουτσβιστ, Νταχάου, Μαουτχάουζεν, Μπέλσεν, Μπούχενβαλντ, κ.λ.).
Δεν ξεχνιούνται τα ολοκαυτώματα (Δίστομο, Χορτιάτης, Καλάβρυτα, Κούρνοβο, Μπλόκο Κοκκινιάς, Κάνδανος κ.λ.), οι μαζικές εκτελέσεις στο Χαϊδάρι, στην Καισαριανή.....

Σήμερα, τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής, αποθρασυνόμενα, από την ανοχή του συστήματος- κύκλοι του οποίου τους παρέχουν οικονομική, ηθική και πολιτική υποστήριξη- χτυπούνε σε εργατικές γειτονιές, με στόχο να σπείρουν το φόβο, να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους που αγωνίζονται ενάντια στη βάρβαρη πολιτική ενίσχυσης του κεφαλαίου και των κεφαλαιοκρατών.

Καλούμε τους εργαζόμενους και τους νέους να απομονώσουν -σε κάθε τόπο δουλειάς, σε κάθε σωματείο, σε κάθε σχολείο και σχολή, σε κάθε λαϊκή γειτονιά- τους εγκληματίες της Χρυσής Αυγής, τους απόγονους των ναζί και των δωσίλογων, τους νοσταλγούς της δικτατορίας.

Καλούμε τους εργαζόμενους να απορρίψουν ως ανιστόρητη και επικίνδυνη τη θεωρία των δυο άκρων, που πλασάρουν κύκλοι της Ε.Ε. και κυβερνητικά στελέχη, θεωρία που επιχειρεί να ταυτίσει τους θύτες με τα θύματα, τον οργανωμένο πολιτικό και συνδικαλιστικό αγώνα, με την εγκληματική δράση της Χ.Α.

Μπροστά σ' αυτήν την εξέλιξη χρειάζεται, να δυναμώσει η πίστη του λαού στη δύναμή του.

Να ενισχυθούν οι διεργασίες ανασύνταξης και ενίσχυσης του εργατικού λαϊκού κινήματος και ο αγώνας για απόκρουση της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης –ΕΕ – ΔΝΤ, σε κατεύθυνση ρήξης και ανατροπής της πολιτικής αυτής.

Για να ανοίξει ο δρόμος, ώστε ο λαός να γίνει νοικοκύρης στον τόπο του.

40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ την κατάρρευση της δικτατορίας της 21^{ης} Απριλίου 1967
και 70 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ την εκδίωξη των Ναζί από τη χώρα μας,
Διδασκόμαστε από την ιστορία μας.
Συνεχίζουμε τον αγώνα.

Για τις σύγχρονες ανάγκες του λαού και της νεολαίας.
Για ζωή με δικαιώματα, με την κατάργηση κάθε καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Για την κοινωνία των προσδοκιών, των ονείρων και των αγώνων μας.

«Σ.Φ.Ε.Α. 1967-1974»

Νοέμβρης 2014